

La tribuna

Hipertròfia financera

Avui els actius de la banca andorrana pesen més de sis vegades el PIB nacional

FERRAN
Goya

El 1974 la massa salarial del sistema financer andorrà representava el 4,16 % de la massa salarial total del país. El 2001 aquest percentatge havia pujat fins el 8,8 % i el 2011 ja havia assolit el 10,3 %.

A la pàgina 450 del llibre encarregat i editat en 1974 pel Consell General, *Estructura i perspectives de l'economia andorrana* podíem llegir: «Un desenvolupament basat en gran part sobre el descabdellament financer per aportacions de l'estranger que entren per sortir (prenent el país com a plaça d'operacions) crea un tipus determinat de societat i de mentalitat. Única-ment fóra admissible si la societat andorrana fos capaç de segregar elements prou forts per compensar-ho, mitjançant altres activitats de tipus industrial (com Liechtenstein), agrícola o de serveis (per exemple, culturals)».

Els autors del treball, dirigit pel professor Bricall, treien la conclusió que «per això sembla aconsellable no considerar aquest com un camí de preferència opcional, sinó com una possibilitat acceptada, però no inductora d'activitat a efectes de política econòmica. I sí, en canvi, com a font de possibles ingressos pressupostaris que, de tota manera, no el desencoratgin».

El 1974 la part del sector financer sobre el Producte Interior Brut andorrà era inferior al 7 %; avui està al voltant del 18 %. El comerç que era el sector més important contribuïa a la riquesa nacional en un

42%; avui representa poc més del 15 %.

Està clar que la crida a la prudència de l'equip Bricall no va ser escoltada i no per culpa d'aquell Consell General; com reconeixien els autors: «No hi ha cap esfera del poder públic –Consell general, Delegacions Permanents– que tingui possibilitats d'intervenir en la situació i l'evolució de les institucions creditícies», (pàg. 329).

Menys excusable ha estat, a partir de la Constitució, el *laissez faire* dels successius governs per a ordenar i regular el sector financer, de manera que no s'hagués arribat a l'actual situació d'hipertròfia.

I és que avui els actius de la banca andorrana, que el 1974 eren de poc més de dues vegades el PIB (amb el marge d'error de les dades de l'època), són més de sis vegades el PIB nacional; una proporció similar a les de Xipre abans del crack, comparable a la d'Irlanda o Malta i el doble de la del Regne Unit (tot i comptant amb el pes de la City). A la taula que il·lustra aquesta opinió i que va ser publicada per El País el 18 de març del 2013, es pot apreciar el pes del sector bancari als països de l'Eurozona. Totes aquestes dades ens obliguen a plantejar la necessitat de marcar-nos una política econò-

PESO DEL SECTOR BANCARIO EN LOS PAÍSES DEL EURO

Número de veces que los activos de la banca sobrepasan el valor del PIB nacional

	PIB en 2012	Activos bancarios Saldo vivo, enero 2013		x5	x10	x15	x20
	(millones de euros)						
Luxemburgo	44.219	959.700					21,7
Malta	6.756	53.400					7,9
Chipre	17.887	126.400					7,1
Irlanda	162.937	1.150.500					7,1
Francia	2.029.877	8.531.600					4,2
Holanda	601.086	2.459.800					4,1
España	1.048.491	3.510.300					3,3
Portugal	165.387	551.800					3,3
Austria	309.901	961.700					3,1
Alemania	2.643.900	8.110.400					3,1
Finlandia	194.469	573.300					2,9
Bélgica	376.840	1.077.300					2,9
Italia	1.565.916	4.193.700					2,7
Grecia	193.749	434.800					2,2
Eslovenia	35.466	50.600					1,4
Estonia	16.998	19.100					1,1
Eslovaquia	71.463	59.900					0,8
Zona euro	9.485.341	32.824.400					3,5

Propugnar un canvi de model econòmic que posi límits a l'hegemonia del capital financer és molt més positiu que donar-hi suport

mica a mig termini que trenqui aquesta polarització indesitjable, no només pels compromisos amb els organismes internacionals i els

països del nostre entorn, sinó també –i principalment– per raons internes de vulnerabilitat de la nostra economia.

Sense dubte, propugnar un canvi de model econòmic que posi límits a l'hegemonia del capital financer és molt més positiu pel futur del país que la crida del ministre Jordi Cinca a «fer pinya» per donar un suport incondicional a la sacrosanta «plaça financera». ≡

Militant del PS